UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Textus sequentiarum cum lucule[n]tissima tam sententiaru[m] q[uam] vocabuloru[m] interpretatione scripture autoritatib[us] alioru[m]q[ue] exemplis creberrimis roborata

Colonie, 1506

VD16 T 655

Gaudesyon

urn:nbn:de:hbz:466:1-30585

Visual Library

q₂ hoc feciſti Ecce poſt me epiſcopatum tenebis. ſed huius deriſionis vindictā a deo accipies. Defuncto ergo beato Martino. btūs Bricius electus eſt in epiſcopū. Uixit aūt iuſtiſſime ꝛ caſtiſſime. ꝛ tñ a ſuis accuſat⁹ de vicio ꝛ expulſus. ¶ Itē nota. ꝙ qñ beatus Martinus occubuit. tā Pānonici ꝗꝫ thuronici ad eius trāſitū ꝯuenerūt. Quo migrante grādis altercatio inter vtrūqꝫ ſurrexit populū Dicebāt em̄ pannonici. Noſter eſt monachus. ꝛ ꝗ ipm̄ reqrimus. q₂ ſufficit vobis q̇ dum eēt in mūdo vſi fuiſtis eius colloq̇o. q₂ participaſtis ꝯuiuio. informati em̄ fuiſtis exemplo. ꝛ ꝟtutib₉ ſufficiāt vobis hec oīa. Nobis aūt corpus ipius. Ad hoc thuronici reſponderunt. Scitote ꝙ vobis ſuſcitauit duos mortuos. nobis vnū. ꝛ plures virtutes fecit vobiſcum ꝗꝫ nobiſcum. Ergo neceſſe eſt qđ nobis non impleuit viuens impleat defunctus His igitur litigantibus mox clauditur corpus. ꝛ in medio poſitum ab vtroqꝫ populo cuſtoditur. Deniqꝫ media nocte deo volente omnes Pannonici dormierūt Quod videntes Thuronici comprehenſum ſanctiſſimū corpus. alij per feneſtrā eijciunt. alij foris ſuſcipiunt poſitum in naui cum omni populo per fluuium diſcedūt. ingreſſiqꝫ littoris alueum ad vrbem thuronicā magis pſallētium laudib₉ iter dirigunt.

¶ Pro declaratōe terminoꝝ nota. Reſpuit eſt ꝟbū trāſitiuū tercie cōiugatōis. ꝯpoſitū a re ꝛ ſpuo. ꝛ ſ̄cat ſpernere Sed abſum ē ꝟbū neutrale ꝯpoſitū a ꝑpoſitōe ab ꝛ a verbo ſum.

g Aude ſyon ꝙ egreſſus a te decor ꝛ depſſus tui fulgor ſpeculi.

Rediuiua luce redit o ꝛ alpha qđ accedit iā in fine ſeculi

¶ Iſtud eſt aliūd canticū ob laudem ꝛ honorem ſancte Helizabet cōpilatū. Qđ diuidit̄ in quattuor partes ꝑncipales. In quaꝝ ꝑma autor hortat̄ ſanctā eccliam ad ꝯgaudēdū in hoc feſto. In ſecūda ꝯparat beatā Helizabet ad alios ſanctos penes excellentiā. In tercia ꝯmēdat beatā Helizabet de virtute miraculoꝝ In quarta dirigit petitōem ad ſanctam Helizabet. Secūda ibi. Poma ꝑma. tercia ibi. O ꝗꝫ dignis. quarta ibi Eya mater. dicens O (ſyon). i. anima fidelis vel ſancta eccleſia (gaude) ſcꝫ ꝓpter hoc (ꝙ decor). i. pulcritudo (egreſſus). i. q̇ exiuit a te (ꝛ fulgor) id eſt ſplendor (tui ſpeculi). i. ſpeculatōis (depreſſus). i. eliſus ꝛ ꝯpreſſus (redit) id eſt iterum venit (rediuiua luce) id eſt ſplendore viuido (quod) ſcꝫ ſpeculū. s^e exiſtens (alpha) id eſt principium (et o) id eſt finis omniuꝫ rerum (accedit) id eſt viſitat (iam) id eſt nunc (in fine) id eſt in termino (ſeculi) id eſt mūdi huius

¶ Nota ꝑmo. ſcribit̄ in Prouerbijs caplo vltimo Cōſiderauit ſemitas domus ſue. ꝛ panem ocioſa nō comedit In q̇b₉ q̇dem verbis btā Helizabet dupliciter ꝯmendat̄. Primo ex eius circūſpecta opatōe in pericul' huius mūdi Secūdo ex occupatōe aīe ſue in cogitatōib₉ ¶ Primū declarat̄ Quoniā ꝯſiderauit ſemitas domus ſue ab omnib₉ periculis anime ꝛ ab inſidijs ꝛ laqueis diaboli ſe preſeruādo. quia dī beatus Gregorius in homelia. A malignis ſpiritib₉ cuſtodire non ſufficit qui thezaurū in via publice portat. iam conſumitur vt conſeruetur Ergo beata Helizabet ſemitas

ſue domus ꝯſiderãs thezaurum bone ꝯſcientie ſue habuit abſcõditum ⁊
caute ambulauit in hoc ſeculo ne a malignis ſpiritibꝫ poſſet ſpoliari. Iux-
ta dictũ apl'i ad Romanos.ij.capl'o. Uidete quõ caute ambuletis .nõ
quaſi inſipientes.ſed vt ſapientes. Vñ ip̃a merito numeratᷣ inter ſapiẽtes
que habent oleum veniente ſpõſo intrauerũt cum eo ad nuptias Deinde
declaratᷣ ſcd̃m.cũ dᷣ.panẽ ocioſa nõ comedit. Ubi nota ꝙ duplex ẽ panis
ſcꝫ corꝑalis ⁊ ſp̃ũalis ſiue ſupſubſtantialis. Corꝑalis eſt q̃ reficitᷣ corpus.
Superſubſtãtialis ſeu ſp̃ũalis eſt qui aĩam impingueſcit. ⁊ ſilr eſt duplex
occupatio. ſcꝫ corꝑalis que deſignatᷣ ꝑ Martham que ſollicita erat circa
frequens miniſteriũ ⁊ vocatᷣ vita actiua Alia eſt ſp̃ũalis que deſignatur ꝑ
mariã q̃ audiens v̱bũ dei optimã partẽ elegit. ⁊ vocatᷣ vita ꝯtemplatiua.
Primũ panẽ comedit Helizabet nõ ocioſa. ſꝫ cũ prima occupatõe. nã de
ea exponitᷣ illud Prouerb.vlti. Manus eius apprehenderũt fuſum. ⁊ pa-
nẽ ſuũ acq̃ſiuit in labore.iuxta dictũ apl'i. Qui laborat mãducat Et circa
hũc panẽ habuit occupatõem corꝑalẽ.pauꝑes colligendo.eſurientes ⁊ ſi-
tientes reficiẽdo. ⁊ oĩne opus miſericordie impẽdendo. Etiã btã Heliza-
bet ſecũdũ panẽ(ꝓ quo orat tota eccl'ia dicẽs.panẽ noſtrũ q̃tidianum da
nobis hodie)comedit nõ ocioſa.ſed cũ ſcd̃a occupatõe comedit. qꝛ omni
tp̃e cogitauit ea q̃ dei ſunt ſcḋm doctrinã apl'i. ⁊ ſic elegit optimã partẽ que
nõ auferetᷣ ab ea in eternũ ¶ Scd̃o nota.hec p̃ma ſententia eſt collecta
ex duabꝫ ꝓphetijs Hiere. Prima ſcribitᷣ in libro Trenoꝝ ſic.egreſſa eſt a
filia ſyon oĩis decor eius. Scd̃a ſcribitur in vltima ep'la. Hiere. vbi dᷣ.
Hierl'm indue te veſtibꝫ iocũditatis. Prima igitᷣ ꝓphetia fuit miſerie ⁊ la-
mẽtatõis.qñ expugnata ẽ hieruſalẽ ciuitas. ⁊ oĩs ppl's ductus ẽ in captiui-
tatẽ. ⁊ nõ erat q̃ redimeret Sꝫ ſcd̃a fuit exultatõis .qñ data ẽ ꝯſolatio .vt
rediret corona q̃ ceciderat de capite ſynagoge .Fuit ḡ ante tẽpus Heliza-
bet ſyon.id ẽ ſancta mater eccleſia ſine decore ſpeculatõis. qꝛ ſyon interpre-
tatur ſpeculatio.ſed ꝑ aduentũ huius vidue regreſſus eſt decor ⁊ ſpeculũ
eius. ⁊ tũc diuina potẽtia mũdũ viſitauit

¶ Pro terminis nota.egreſſus eſt participiũ deriuatũ a v̱bo egredi-
or. Sꝫ depreſſus eſt participiũ deriuatũ a v̱bo deprimor cõpoſitũ a de et
premor.mutando e in i. Sed rediuiuus eſt nomẽ adiectm̃ ꝯpoſitum a
re ⁊ viuus ꝑ interpoſitõem ſyllabice adiectõis.ſcꝫ di. Uel ſcḋm Britonem
rediuiuus dᷣ a v̱bo redio is ire. ⁊ dᷣ illud qd̃ eſt redeũdum. Item alpha
et o ſunt duo nomina hebraica. Ubi nota.ipſe deus dᷣ alpha ⁊ o. id eſt
p̃cipiũ ⁊ finis omniũ rerum. Alpha eñ prima littera greci alphabeti per
quã deſignatᷣ p̃cipiũ. O vero eſt figura circularis carens fine. qꝛ p̃cipi-
um ⁊ finem in vnũ cõiungit.per quod deſignatur ꝙ ipſe deus eſt finis ad
quem ordinantur omnia.

Poma p̃ma p̃mitiuos xp̃ꝰ ſctõs adhuc viuos vidit in cacumine
Ut extremos addat p̃mis q̃uis ſtãte nos in imis ſuo viſit lumine.

Hic autor ꝯparat beatam Helizabet ad alios ſanctos penes excellen-
tiã. Et diuiditᷣ in duas partes. In p̃ma parte ꝯparat beatã Helizabet ad
ſanctos ⁊ electos dei. Scd̃o cõmendat eam q̃tum ad gaudia ſupernoꝝ

Scđa ibi. Gaudent aſtra. Dicens (deus). i. ſaluator (vidit). i. inſpexit ⁊ cognouit (in cacumine). i. maieſtate ⁊ gloria ſua (pmitiuos ſanctos). i. p̄mos electos (adhuc viuos). i. viuentes in hoc mūdo (pma poma). i. primos fructus redēptōis. ⁊ ipe deꝰ (viſit). i. frequēter vidit ⁊ reſpexit vel viſitauit (nos) hoīes (ſuo lumine). i. p ſuā grām (c̄ꝑules ſtātes) ſc̄ ſimus (in imis). i. in terris vel vltimis ſeculis (vt). i. ꝙ ſcȝ ipe deus (addat). i. ꝯiungat (extremos). i. vltimos in fine ſeculi exiſtentes (pmis) ſcȝ beatis in regno celoꝝ. Quaſi diceret Deus in ſua eternitate cognouit pmos ſaluandos. reſpiciendo ſua gratia etiā nūc ſaluādos

Sed pre multis te reſpexit. odor tuus hūc allexit ⁊ ſapor ⁊ puritas

Ut de regū ramis nata iuſte vere ſis vocata tu dei ſaturitas

(Sȝ) o ſctā Helizabet. deꝰ (reſpexit). i. aſpexit (te. pre multis) id ē alijs ſctis (odor tuꝰ). i. bona fama tua (allexit). i. attraxit (hūc) ſcȝ deum (⁊ ſapor). i. ꝯtēplatio (⁊ puritas). i. innocētia vite. qꝛ oratio ⁊ diſcretio tua ⁊ vidualis caſtitas tua eū attraxit vt iugiter tecū pmaneret (Ut tu nata). i. genita (de ramis regū). i. ꝓgenie regali (ſis vocata). i. noīata (iuſte) id ē merito. ⁊ (vere). i. veraciter (ſaturitas). i. repletio (dei) qꝛ de plenitudine tue pietatis xp̄s ē ſepe enutritus ⁊ ſatiatus. iuxta illud euāgelij Eſuriui ⁊ cibaſtis me. nudus fui ⁊ veſtiſtis. ſitiui ⁊ potū dediſtis mihi.

☞ Nota pma pars huiꝰ ſentētie fundat̄ ſup parabolā q̄ ſcribitur Mathei. xx. Qn̄ paterfamilias exijt pmo mane ꝯducere operarios in vineaꝫ ſuā. ⁊ collegit oparios in diuerſis horis diei. ⁊ cū ſero factū eſſet iuſſit eis dari ſingulos denarios. incipiēdo a nouiſſimis vſqȝ ad pmos. Iſte paterfamilias eſt deꝰ glioſus. q̄ in pncipio creatōis mūdi exijt ꝯducere oparios in vineā ſuā. ⁊ ſilr̄ exijt circa horā terciā ⁊ ſextā. ⁊ deinceps ſm curſum diei. id ē mutatōem mūdi. ſȝ cū ſero factū eſſet. i. tpe retributōnis qn̄ vnicuiqȝ datur ſm opera ſua. q̄ tūc pmo in hac vinea laborauerūt vocant̄ ſcti pmitiui. quos viſitauit dn̄s dicēs. Quid hic ſtatis tota die ocioſi. ite in vineam meā. Hi etiā vocant̄ poma pma. nā pmū fructū ꝓduxerūt ſctām eccleſiā dulcedine ſuoꝝ pomoꝝ reficiēdo. vn̄ ecclia magis ꝯfortata optauit aduētū dn̄i dicēs illud Canticoꝝ. v. Ueniet dilectꝰ meus in hortū ſuū vt comedat fructus pomoꝝ ſuoꝝ. i. delectet̄ in ꝟtutibꝫ electoꝝ ſuoꝝ addēdo extremos ſanctos pmis. ⁊ ſic erūt nouiſſimi pmi. ⁊ pmi nouiſſimi Et inter tales electos ſancta Helizabet etiā numeratur

¶ Itē nota. de hoc ꝙ dr̄ odor tuus Vn̄ p odorē intelligit̄ fama bone vite vel ꝟtuoſa opatio Vn̄ de iſto odore bone fame dr̄ Salomō. Melius eſt nomē bonū ꝙ̄ vngēta pcioſa. Itē Canticoꝝ. p̄. In odore vngentoꝝ tuoꝝ curremus. ⁊ iteꝝ Odor vngentoꝝ ſup om̄ia aromata Sed p ſaporem q̄ ē obiectū guſtus dȝ intelligi intrinſeca ꝯtēplatio p quā guſtat̄ dulcedo bonitatis diuine. de qua dr̄ p̄s. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dominus ⁊c̄. Itē nota. Helizabet noīat̄ dei ſaturitas. Ipſa em̄ ſaturauit deū cū pauperes dei cibauit ⁊ potauit. ⁊ ipſis alia opa miſericordie miniſtrauit Ipſa em̄ nudos veſtiuit ⁊ veſtimenta eoꝝ ꝯſuebat Ipa infirmorū immūdicies velo ꝓprio terſit. Ipſa etiā funeribꝫ pauperū ſemper affuerat

De ſancta Helizabet

Ipſa vela pauperibꝫ mulieribꝫ ꝓprijs manibꝫ parauit. ⁊ ipa circa paupes in domibꝫ exĩtes maximã ſollicitudinẽ habebat ⁊ leproſos abluebat. ⁊ in lecto ſuo recũbere faciebat Sic ergo opa miſericordie paupibꝫ xp̃i exhibuit. q̃ ſibi exhibita xp̃s in euãgelio fatet̃ dicẽs. Qđ vni ex minimis feciſtis hoc mihi feciſtis. ergo bene nũcupat̃ ſaturitas dei

¶ Pro terminis nota. p̃mitiuus eſt nomẽ adiectiuũ deriuatũ a noĩe p̃mus Sꝫ cacumẽ ſ̃cat ſummitatẽ vel altitudinẽ cuiuſlibet rei. hic aũt capit̃ p altitudine diuine ſapiẽtie Sꝫ extremꝰ. i. vltimꝰ ⁊ capit̃ dupl̃r. aliq̃n ẽ ſuplatiuꝰ gradꝰ huiꝰ aduerbij extra. aliq̃n eſt ꝑ ſe poſitiuꝰ gradꝰ. tũc ꝯpat̃. extremus extremior extremiſſimꝰ. vñꝰ Sitq̃ꝫ ſuplatꝰ extremus vel poſitiuus. A nobis p̃mꝰ. apud grecoſq̃ꝫ ſecũdꝰ Vñ ꝓbat vere dici extremiſſimus inde Sꝫ viſo ẽ v̾bũ deſideratiuũ tercie ꝯiugatõis. Sꝫ allicio ẽ verbũ tercie ꝯiugatõis ꝯpoſitũ ab ad ⁊ licio. mutãdo d in l.

Gaudent aſtra matutina q̇ in hora veſpertina ortu noui ſyderis

Celi ſydus illuſtrat̃. in quo terre deſignat̃ noui ſignũ federis Vere ſy

dus tu preclarũ. qđ a ſole differt parũ et luna lucidius. Tu q̇ ſole

ſis amicta carne ꝓbat hic relicta lucis tue radius.

Hic autor ꝯmẽdat btã Helizabet reſpectu gaudioꝝ ſupnoꝝ dicens. (Aſtra matutina). i. angeli in celo (gaudẽt). i. letant̃ (ortu). i. ꝓ ortũ (noui ſyderis). i. recẽtis aſtri. ſcꝫ ſctẽ Helizabet (q̇ ſydus). i. aſtrũ (celi illuſtrat̃) id eſt illuminat̃ (in hora veſptina). i. in fine mundi (in q̃) ſcꝫ ſydere (terre) id eſt habitãtibꝫ in terra (deſignat̃). i. denotat̃ (ſignũ noui federis). i. noue pacis ⁊ ꝯcordie inter deũ ⁊ hoĩem ꝑ interceſſionẽ ⁊ merita ſctẽ Helizabet. O ſctã Helizabet (tu) ſc̃ es (vere). i. veraciter (preclaꝝ). i. valde clarũ et p̃lucidũ (ſydꝰ). i. aſtrũ (qđ) ſcꝫ ſydus (differt). i. diſtinguit̃ (paꝝ). i. modicũ vel quaſi nihil (a ſole) a tali planeta (et) ſc̃ es (lucidus). i. clarius vl̃ ſplendidiꝰ (luna) tali planeta (radius). i. ſplẽdor (tue lucis). i. ſplendoris v̾tutũ ⁊ miraculoꝝ tuoꝝ (probat). i. manifeſtat (q̇ tu) ſcꝫ Helizabet (ſis amicta). i. circũdata (ſole). i. gr̃a diuina. ⁊ hoc (relicta carne). i. corpe (h̃) id eſt in mũdo Quaſi diceret. ſancti in celo letant̃ in hoc q̇ ipe xp̃s exiſtẽs ſydus celi exornat̃ in vltima etate mũdi ꝑ ſanctitatẽ ſctẽ Helizabet tanq̃ꝫ ꝑ ſplendorẽ noue ſtelle. qꝛ ꝑ ipaꝫ toti mũdo declarat̃ gratia ⁊ repromiſſio dei quã fecit cũ dixit, nequaq̃ꝫ vltra maledicã terre ꝓpter hoĩem Et q̇ btã Helizabet eſt ſydus p̃claꝝ pꝫ ꝑ v̾tuoſas operatões ⁊ diuerſa miracula q̃ chriſtus fecerat per eam

☞ Nota. ſctã Helizabet potentiſſimi regis vngarie filia fuiſſe dinoſcit̃. q̃ ꝑ matrimoniũ tradita eſt nobili viro p̃ncipi Ludouico lãtgrauio Thuringie. quẽ cũ exemplo deuotiõis informaſſet. vt in nullo reſiſteret q̃ ꝓ xp̃o facere decreuiſſet. ꝯtigit vt ipo viro ꝯſentiẽte in manu magiſtri Conradi de marburg obedientiã faceret ⁊ deo ſeruiens ſepe de nocte ſurrexit ⁊ nudũ corpꝰ ſuũ tradebat puellis ſuis ſecretioribꝫ flagellãdũ. ⁊ hoc cõtinue in quadrageſima ⁊ in ſextis ferijs ꝑegit. Etiam erga paupes ita miſericors

extitit ⁊ deuota infirmos ꝯſolādo. leproſos ꝓprijs manib⁹ lauādo. ⁊ pau
peres quoſcū[que] tripl[iciter] ꝯſolando. ſc[ilicet] ꝑ ꝓpriū laborē. ꝑ ꝯpaſſionē. ⁊ ꝑ mune
rū largitōem. Pro q̄ etiā triplicē remuneratōem accepit. p labore q̄etē ꝑpe
tuā. p ꝯpaſſionē diuinā viſionē. p elemoſynaꝝ largitōe vitā interminabilē
recepit Itē nota. ꝑ aſtra matutina itelligunt̄ āgeli. q̄ in matutino ſiue in
mane. i. p̄mo fuerūt creati. Illi em̄ āgeli gaudēt ꝙ in hora veſptina. i. circa
finē mundi. tā nobile ſyd⁹ celos aſcēdit. ipos celos ſuo ſplēdore illuſtrās.
Nā angeli gaudēt ſuꝑ vno petōre penitentiā agēte. ut teſtat̄ euangelium.
Ergo multū gaudēt angeli de hoīe beato celos aſcēdente. Itē nota. ꝙ
btā Helizabet ꝓpter radios virtutū ⁊ bn̄ficioꝝ. q̄ impartiebat̄ fidelib⁹ ho
minib⁹. dicit̄ eē amicta ſole. i. ꝟtute diuina. Hoc aūt nō ē intelligendū ſim
pliciter ⁊ p̄marie. ſ[ed] ex ꝯſequenti. q[uia] iſtud p̄ncipal[ite]r ſcriptū ē de beatiſſima ⁊
glorioſiſſima ꝟgine Maria. ſicut legit̄ in Apocalipſi. Signū magnū ap
paruit in celo. mulier amicta ſole ⁊ luna ſub pedib⁹ ei⁹ ⁊c. S[ed] btā Heli-
zabet ex ꝯſequenti amicta ſole dr̄ ſ[ecundu]m pſalmiſtā dicentē. Offerent̄ regi vir
gines poſt eā ⁊c. Et btā Helizabet poſt mortē ſuam multos infirmos ⁊
egrotos curauit. demones ab hoīb⁹ obſeſſis fugauit. leproſos mūdauit
claudos ad priſtinū greſſum reddidit. mortuos reſuſcitauit. viſum cecis
tribuit. paraliticos q̄[que] ſanauit. Legit̄ em̄ de ipa btā Helizabet. ꝙ q̄dā
cec⁹ cui nō ſolū virt⁹ viſiua defuit. ſ[ed] etiā organū vidēdi q̄ a natiuitate fu-
it cec⁹. inuocato noīe ſctē Helizabet ē illuminat⁹. ⁊ plenarie viſum accepit.

¶ Circa vocabula nota. ꝙ veſpertinus eſt nomen adiectiuū mobile per
tria genera ⁊ per tres terminatōnes. ⁊ deriuatur ab illo nomine veſper
Sed differt eſt verbū anomalū neutralis generis. ⁊ ꝯponitur ab illa
p̄poſitōne inſeparabili dis. ⁊ ab illo verbo fero mutando s in f. ⁊ ſ[igni]ficat idē
ꝙ diſtinguere vel ab inuicem ſegregare

O q[ua]ꝫdignis fulges ſignis. vaſa rapis a malignis obſeſſa de-
monijs. Lepre mundas labe tactos. claudos ponis et attractos. in
pedum officijs. Quod negatum eſt nature. tu virtutum agis iure.
et potes ex gratia. Vita functos tu reducis. cecis reddis membra
lucis ⁊ membrorum ſpacia.

¶ Hic autor ꝯſequēter ꝯmendat btām Helizabet virtute miraculo-
rum q̄ dn̄s ꝑ eam opatus eſt dicēs. O ſctā Helizabet. tu (fulges) id ē co-
ruſcas (q[ua]ꝫdignis). i. valde dignis (ſignis). i. miraculis. tu (rapis). i. libe-
ras (vaſa obſeſſa) id eſt corpora obſeſſa (a malignis) prauis (demonijs)
id eſt diabolis. tu (mundas). i. purgas (tactos). i. captos (labe). i. imun-
dicia (lepre) illius infirmitatis. ſc[ilicet] ⁊ tu (ponis) id eſt reddis (claudos et
attractos) id eſt paraliticos ⁊ ꝯtractos (in officijs peduꝫ) ſc[ilicet] dando eis
greſſum (tu) ſancta Helizabet (agis). i. facis (iure). i. ex poteſtate (virtu
tum) ſ[ci]l[ice]t tuaꝝ. (⁊ potes). i. vales (ex gratia) ſc[ilicet] dei. illud (qd̄ eſt negatum)
id eſt nō ꝯceſſum (nature) id eſt quod eſt ꝯtra naturā (tu reducis). i. re-

paras vel reſuſcitas (functos vita).i.mortuos.ꝛ tu (reddis).i.das (ce-
cis) ſc hoibꝫ (mēbra).i.organa (lucis).i.viſiōis ꝛ claritatꝫ (et) ſc reddis
(ſpacia) id eſt loca (membroꝝ) id eſt oculoꝝ.

¶ Nota.pmo.beata Helizabet multiplr ꝯmendaꝛ.ꝛ pmo de liberati-
one obſeſſoꝝ. Unde autor dr in lr̄a.a malignis demonijs.ꝓpter dictum
Platonis.qui ponit gradꝰ inter demones.ꝛ vult ꝙ ꝗdam ſunt ſpūs hu-
mano generi nō inuidētes.ſed magꝫ eos hortantes ad bonū.ꝛ iſtos pla-
to vocat calodemones quaſi bonū docentes. Sꝫ alij ſunt demones q in-
uadunt ꝛ vexant corpa humana ſuis obſeſſionibꝫ.ꝛ ab iſtis ſctā Heliza
bet multos liberauit. Alij ſunt peſſimi q aias cruciāt in inferno Itē no
ta.triplex eſt gradꝰ obſeſſoꝝ.ꝗdā ſunt obſeſſi vno demone tm̄. Alij ſunt
obſeſſi pluribꝫ.ꝛ iſte duplex gradꝰ nō poteſt curari niſi miraculoſe ꝛ in vir
tute ſpūſſancti. Quidā vero dicunꝛ eſſe obſeſſi ſꝫ nō ſunt.niſi ꝑ quandaꝫ
infirmitatē ex melācholia ꝓuenientē aggrauati.ꝛ tales poſſunt curari ꝑ
medicos naturales. Itē nota.differentia eſt inter claudos ꝛ attractos
ſeu ꝯtractos. Nam claudicatio cauſaꝛ ex vulnere neruoꝝ. Sed cōtractio
ſiue attractio ſicut dr Auicenna habet duas cauſas Aliquādo eīn cauſaꝛ
ex iracūdia.ꝛ tūc eſt incurabilis. Aliquādo ex repletione ꝛ ſupfluitate ci-
bi ꝛ potus prouenit.ꝛ a medicis vocatur ſpaſmꝰ.ꝛ definiꝛ ſic. Spaſmꝰ ē
opilatio neruorum cum contractione eorūdem.ꝛ talis eſt curabilis.

¶ Nota.ꝙ vltima duo miracula.ſcꝫ reſuſcitatio mortuoꝝ.ꝛ reſtitutio
viſus ſunt ꝯtra naturā duplr.ſcꝫ rōne forme.ꝛ rōne materie. Rōne forme
reſuſcitatio mortuoꝝ eſt impoſſibilis.qꝛ forma particulari deſtructa nun
ꝗ redibit eadē in numero.vt ꝓbaꝛ in fine ſcdi libri de generatōe ꝛ corrup
tione.vbi dr ꝙ idem in numero nō pt reuerti ſeu generari. Item ſm ma-
teriam eſt impoſſibilis.nam corpꝰ qđ ſubſtat vni forme reſolutū nō reci-
pit formā priorem.ꝛ qđ tm̄ fuit mobile violenter poſt reſurrectōem moue-
bitur naturalr. Similr intelligitur de ſcđo miraculo.qꝛ clamant oēs phi.
ꝙ impoſſibile eſt fieri regreſſum a puatōne in habitum.vt patet in predi-
camentis.ꝛ hoc mere naturaliter loquendo.

¶ Pro termis nota. Negatꝰ a um ē nomē deriuatū a vbo negor aris.
Itē ꝑ illud ꝯplexū vita functos.autor circūloqtur mortuos

Eya mater nos agnoſce.vite libro nos repoſce.cū electis inſeri

Ut ꝯſortes tue ſortis.ꝛ a penis ꝛ a portis.eruamur inferi.

¶ Hic autor dirigit petitōem ad ſctām Helizabet dicēs (Eya mater) i.
o ſctā Helizabet (tu agnoſce).i.cognoſce (nos).ſ.hoīes (ꝛ repoſce).i.im
petra (nos inſeri).i.inſcribi (libro vite) id eſt in regno celoꝝ (cum electis)
id eſt cum ſanctis tuis (vt).i.ꝙ.ſc (ſimꝰ ꝯſortes) id ē participes (tue ſor-
tis).i.eterne btitudinis (eruamur).i.liberemur (a penis).i.a ſupplicijs (ꝛ
a portis).i.ab introitibꝫ (inferi).i.inferni

☞ Nota pmo.liber vite nō eſt aliud ꝗ liber predeſtinatoꝝ ad vitam
eternam. Unde qui predeſtinatꝰ fuerit ad ſalutem dr ſcriptꝰ in libro vite
Et ergo de reprobis dr pſ. Deleantur de libro viuentium ꝛ cum iuſtis

nõ ſcribantur. Jſte eſt liber qui erat ſignatus ſeptem ſigillis quẽ non fuit
dignus aperire niſi agnꝰ dei qui occiſus fuit in ligno ſancte crucis. ꝛ ꝓpte
rea numerus electorum recolligitur ibidem. Unde Apoca. et ex qualibet
duodecim tribuũ duodecim milia ſignati. ꝛ poſtea turba multa quã ne-
mo dinumerare poterat. que ſignata eſt ſignaculo dei viui Et ſic petit au
tor vt ꝛ nos eidem numero ſignato ꝯnumeremur poſt hanc vitam in eter
na patria. Secundo nota. ad ꝯmendatõem Helizabet legitur ꝙ poſt
obitũ viri ſui ipa de bonis ſuis hoſpitale ꝯſtruxit. vbi oẽs infirmos pau
peres ꝛ debiles collegit apud quos ſe tam beniuolã ꝛ deuotam exhibuit
ꝙ iam nõ regina ſed mater pauperũ dicebatur. Tandeꝫ beata Helizabet
ꝑpendens magꝭ acceptum eſſe deo expendere ꝑ ſeipam bona ſua. tũc am
plius ꝓpria manu paupibꝫ. infirmis ꝛ leproſis neceſſaria miniſtrauit. de-
biles curauit. vulnera purgauit. claudos ad ſeceſſum portauit. Unũ ꝯti-
git quodã tempore vt qdam infirmus piſciculos poſtularet. beata Heli-
zabet interrogauit ancillã vtꝝ quoſdaꝫ piſciculos ꝯſeruaſſet. q̃ dixit ſe nõ
habere. Sed beata Helizabet infirmo multũ ꝯpatiens rogauit deũ vt in
firmo piſciculos ordinaret. mittens ancillã haurire aquã de fonte. q̃ duꝫ
aquã extraxiſſet peluim plenã piſcibꝫ portauit. beata Helizabet hoc mira-
culo viſo gratias deo referebat. Sed cũ diuine placuit pietati ꝙ famule
ſue vellet remunerare labores miſit angelũ ad eã q̃ dixit ei vt exeqas pre-
pararet. qꝛ ad chriſtũ eſſet tranſitura. que more ſolito exeqas ꝑparauit. ꝛ
pluribꝫ hominibꝫ deuotꝭ ꝑſentibꝫ feliciter valedixit. in cuiꝰ tranſitu odor
ſuauiſſimꝰ tam domũ repleuit. ꝛ dñs Jeſus totum mũdum diuerſis mi-
raculis meritis beate Helizabet ꝑluſtrauit. q̃ in ciuitate ſua ꝓpria mark-
burch in eccl'ia parrochiali in pace eſt ſepulta.

¶ Pro terminis nota. ꝙ agnoſco eſt ỽbũ tranſitiuũ tercie ꝯiugatõis cõ
poſitũ ab an ꝛ noſco. mutando n in g. Sed inſeri eſt infinitiuus paſſiua-
lis huiꝰ verbi inſeror. Sed hoc nomen inferus aliqñ eſt ſubſtantiuũ hete-
roclitum in gñe tm̃. qꝛ in ſingulari numero eſt generꝭ maſculini. ꝛ in plura
li numero eſt generꝭ neutri ꝛ ſemꝑ ſcḋe declinatõnis

s Anctiſſime virginis votiua feſta recolamus. Uenerantes
hanc diem preclaram om̃es ꝯcinamus. Proferat hec con
cio laudes. et deuotio ſit ſyncera. Concrepet organicis modulis ꝛ
canticis laude digna.

¶ Hic autor ſcribit aliud canticũ ob reuerentiã ꝛ gloriã ỽginis cathari-
ne ꝯpilatũ. Et diuidit̃ in tres partes. In ꝑma autor hortat̃ populũ fide-
lem ad laudem ſctẽ catharine. Jn ſcḋa parte deſcribit vitam eius penes
virtutes meritorias. Jn tercia parte dirigit petitõnem ad eam vt interce
dat pro nobis. ſecunda ibi. Hanc fuiſſe. tercia ibi. Ora pro ꝛc. Et dr̃ pri-
mo ſic. Nos chriſtiani (recolamus) id eſt peragamus (votiua feſta) id ẽ
ſacras ſolẽnitates (ſanctiſſime ỽginis) ſcꝫ catharine (om̃es) ſcꝫ nos chri-
ſtiani (ꝯcinamus) id eſt ꝯcorditer decantemus (venerantes) id eſt hono